

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Pünkösdi czikk.

Piros pünkösdi napja a kereszténység általános hite szerint emlékünnepe azon eseménynek, midőn sok századdal ezelőtt a szent Lélek leszállott az apostolokra, hogy őket fölvilágosítsa és a Mester tanainak igazi átértésére képesekké tegye. Hála ezen keresztényi világosság erejének és jótékony hatásának, azon világosság fénye, melyet a kereszténység először csak szűk körben terjesztett, ma már oly erős, oly általános, hogy még azokra is hat, kik szeméiket be akarják hunyni előtte. Ma már annyira átértettük a kereszténység igazi szellemét, hogy a világosság terjesztésében a Mesterrel együtt a népre fektetjük a fősúlyt. S ez így keresztényies, így helyes; mert ki a világosságot egyszer élvezte, az a sötétségtől mindenkor irtózni fog. Nem alkalmoszerűtlen tehát, ha e napon a kereszténységből eredő azon intézménynek egyik-másik ügyéről szólók, mely kiválóan hivatva van a nép zöménél a világosságot terjeszteni: értem a népoktatási intézeteket.

Szokásban van, s a törvény is rendeli, hogy a tanév végén minden iskolában nyilvános vizsgálat tartassék, bizonyára azon czélból, hogy a közönség és a szülők meggyőződést szerezhessenek gyermekeik előhaladásáról és a tanító működéséről. Előre is megjegyzem, hogy én a vizsgálatokra, még ha azok minden tekintetben helyesen és a paedagogia kívánalmái szerint eszközöltetnek is, a szokásos nagy súlyt nem fektetem; nem pedig azért, mert a gyermek fejlődését és haladását, továbbá a tanító helyes vagy helytelen eljárását a tanításban nem annyira a vizsgálatokon, mint sokkal inkább a mindennapi iskolai órákon, a tanító és tanítványok rendszeres foglalkozása közben lehet megismerni. Hát még ha a vizsgálatok czélszerűtlenül vannak berendezve? Minthogy azonban a törvény rendeli s a közönség megkívánja a vizsgálatokat, szent kötelesség oda hatni, hogy a törvény inteniója s a vizsgálatok czélja minél inkább megvalósíttassék.

E szerint az a kérdés merül föl, mi a vizsgálatok czélja? Kétség kívül az, hogy a szülőkön kívül különösen az iskolai hatóság meggyőződést szerezzen arról, birnak-e a tanulók a kellő ismeretekkel és fejlettséggel, helyes módszerrel tanított-e a tanító és elvégezte-e a törvényt szabta tananyagot? Lássuk, megfelelhet-e e kérdésekre a nálunk eddig divatban volt vizsgálati mód?

Az iskolaszék által kiküldött vizsgáló bizottság jelenlétében a tanító minden egyes tárgyból kikérdezi valamennyi tanulót, vagy ha ez nem lehetséges a nagy számnál fogva, legalább lehetőleg sokat. Világos, hogy így egy-egy tanulóra alig jut néhány másodperc. Ily csekély idő arra sem elégséges, hogy a szokatlan ünnepélyesség miatt elfogult gyermek magát összeszedhesse, annál kevésbé arra, hogy értelmes feleletet adjon. Ily vizsgálat a gyermek előtt pusztán comoe-

dia, mely csupa járás-kelebsből áll; a hivatását átértő tanító vagy utalva van arra, hogy jó hirneve érdekében csaljon, vagy fiaskós volt, a lelkiismeretlen tanító pedig egyszerűen előkapja a már eleve bemagoltatott kérdéseket, s azokkal kiszúrja nemcsak a szülők, hanem sokszor a vizsgáló bizottság szeméit is.

Hogy a dolog annál érdekesebb legyen, innen is, onnan is tétetnek a gyermeknek kérdések, melyek legtöbbszörre olyanok, hogy vagy könnyűségöknél fogva olesó dicsőséget szereznek a gyermeknek, vagy a gyermek fejlettségét meghaladók levén, megszegyenítik a tanulót s bizonyos tekintetben a tanítót is.

A tanügy terén laikus ember előtt ez az eljárás teljesen jónak látszik, mert hisz a mostani felnőtt emberek gyermekkorában szelvében-hosszában így ment ez. De feledek, hogy valamint minden téren, úgy a paedagogia terén is az utóbbi évtizedek alatt nagy haladás történt. S valjon a főnebb vázolt vizsgálati eljárás garancia-e arra nézve, hogy a tanítás nem egyszerű magoltató tömés, hanem valóban értelemfejlesztő tanítás volt? Adhat e ily alapon a vizsgáló bizottság a tanítóról és osztályáról helyes, alapos relatiót? Megismerheti-e az iskolafentartó hatóság iskoláinak állapotát? Én kétlem!

Van a helyes és eredménydús tanításnak egy negatív ismertető jele, melynek segítségével még a laikus ember is helyes ítéletet hozhat. Ha valamely iskolában, s különösen népiskolában a tanulók az egyes tantárgyakat, mint mondani szokták, elfűj-ják, s így világos, hogy a tananyagot egyszerűen, minden értelem nélkül beemlézték, „bemagolták”: a bizottság bátran megteheti azon jelentést, hogy az illető tanító rossz tanító, s hogy az az iskola kötelességét nem teljesítette. Mert a népiskola legtöbb czélja az értelemnek fejlesztése; ha egyszer az értelem helyes alapon fejlődésnek indult, fejlődik az tovább magától is, s lesz értelmes népünk. Ellenben a népiskolában az emléztetés, magoltatás csak arra való, hogy a gyermek értelmét elfojtsa, további haladását, fejlődését akadályozza, a bemagolt ismeretek, mint a gyermeknek nem sajátjai, ugyis néhány hét alatt elpárolognak. A tanító, ha van olyan, a ki még ma is magoltat; nemcsak hogy nem használ, hanem árt.

A helyes vizsgálatnak két módja van. Egyik a svájci módszer, mely szerint a vizsgáló-bizottság az eléje terjesztett részletes tananyag bizonyos köreit kijelölve, azokból a tanító a maga szokott tanítási modorában kérdéseket ad az egész osztálynak, a gyermekek újfelmutatás által jelzik, hogy képesek-e a feleletre, s a tanító a képesek közül egygyel megfejteti a kérdést! A másik az, hogy a bizottság az eléje terjesztett tananyag egyes részeit kijelölve, néhány tanulót a jobb- és gyengébbekből vegyesen kiszólít, s a tanító

ezekkel fejtegető modorban letárgyalja a kijelölt tananyagot. Mindkét esetben a bizottság egyszerűen hallgatagon bírál.

Ily vizsgálati mód mellett azonnal szembe tűnik a tanulók általános fejlettsége, részben a tanító helyes vagy helytelen módszere is; pedig a gyermek észéhez mért helyes módszer legbiztosabb garanciája a jó tanításnak és sikernek. Ily módon egyszersmind útja van vágva minden szemképrázató humbugnak.

A helyes vizsgálati mód is egyike azon eszközöknek, melyek a tanügyet emelik, melyek a tanítók között vetélkedést idéznek elő az egymástól való tanulásban, a helyes módszerek megválogatásában, és abban, hogy mindnyájan a gyermek értelmi fejlesztésére fektessék a fősúlyt. S akkor lesz értelmes nép, meglesz népünk is azon világosság, mely a keresztényi tökéletességnek legfőbb kelléke, lesz népünkben szilárd, okadatolt meggyőződés s erős, de józan nemzeti érzület. — y. — y.

A törökök Magyarországon.

Böngészet a hódoltság történeti emlékeiből.

Közl: Dr. Dékány Ráfal.

(Folytatás).

Ugyancsak Túri Pál írja: hogy a templomok építése igen sok bajjal jár s még a főparanesnok szerdár pasa sem merészel arra engedélyt adni, hanem közvetlenül Konstantinápolba a császárhoz kell azért folyamodni. A leégett templomot náddal befedni szabad ugyan, de torony és óra nélkül s még ezen kijavítást is csak sok pénzzel lehet kiközölni. Karancsban Baranyamegyében midőn az egyházi a templom ajtaját kijavítandó, egy szegert vert bele, meglátta egy török és hat forint birságot fizetett érte; — mindig folyamodni kellett az építés vagy kijavítás megengedéseért s e mellett az engedélyben mindig ki volt kötve, hogy a kijavítandó épület se szélesebb, se hosszabb, se magasabb ne legyen a réginél. Túri Pál levelét e részben igazolják a mezőtúri és kecskeméti reformátusok s jászberényi és szegedi róm. katolikusok templomáról fenmaradt török levelek, melyekben a fentebbiekhez hasonló engedélyeket, tilalmakat és vizsgálatokat találunk.

Midőn valamely községben az evangélikus vagy református felekezett és a katolikusok közt a templom használata fölött vita támadt, azt személyesen a pasa vagy kiküldött megbízottja döntötte el. Ily peres vita folyt Szegeden a templom iránt a ferenczrendi barátok és evangélikus prédikátor között, kiket a várparanesnok saját jelenlétében tartandó vallási vitatkozásra utasított, kijelentvén, hogy a vitában győztes fél nyeri meg a templomot. Miután a két fél sokáig vitatkozott a nélkül hogy ellenfelét megakasztani vagy legyőznie sikerült volna, elvégre a barát azon cselhez folyamodott, hogy a prédikátortól azt kérdezte: hányan voltak a nagy próféták és kik azok? — midőn a prédikátor ezek számát a szentírás szerint megmondotta és neveiket elszámálta, a barát a pasához fordulva nagy alázatosan mondja: nagyságos uram! ez az ember még csak a próféták számát és nevét sem tudja, mert ime hallotta nagyságod, hogy azok közül a legnagyobb prófétát Mahometet kihagyta; — ez oly tettségével találkozott a pasának, hogy itéletét rögtön e szavakkal mondotta ki: jól van barát, tied a templom; a kinek az isten adja, a pasa is annak adja.

A fenmaradt levelekben sokszor találunk emberséges jó akaratú török tisztokkal, kik a magyar nép irányában mindenképen méltányosan és sorsa

enyhítésével viseltettek; de mégis igaz, hogy azok sem tettek ingyen semmit, mert minden lépésüknek meg volt az ára szabva s akár a rendes díj ezime alatt, akár ajándékozás képen, mindig búsán meg kellett annak árát fizetni. Különösen a vallási ügyekre vonatkozólag írja még a sokszor nevezett Turi Pál: „a török éjjel-nappal áskálódik papjaink és iskoláink ellen; mert azt tartja, hogy ez okai, hogy a magyar nem akar törökké lenni. Nincs oly pap, kit a török meg ne veretett volna, kivéve egymagammat. A veretés általában minden nap foly: a legkisebb okért is a hibás talpát úgy elverik, hogy a bőr lehámlik róla.

Az efféle dolog annyira szokásos volt az akkori töröknél, hogy Buda visszavétele után 14 év múlva, midőn már csak a Tisza és Maros között levő Temesvár és hozzá tartozó ejalet volt török kézben, a karlóczai béke megkötése után, 1700-ik évben, mikor a török követtség Bécsből hazafelé ment, Mező-Órszón Győrme gyében is tartott állomást: itt a kálvinisták elpanaszlák a török követnek, hogy a pápisták nem régiben elvették templomukat és iskolájukat s azokba katolikus papot és tanítót helyeztettek; felhívták tehát ezek ellen a követet s a templom és iskola visszafoglalásához segítséget kértek tőle. A török követ nem sokat kérette magát, hanem emberei által megverette a plébánost, a templomot és iskolát visszafoglaltatta és a kálvinistáknak átadatta s ezután quasi re bene gesta másnap útját tovább folytatta Konstantinápoly felé. Így olvassuk ezt az akkori nádor Eszterházi Pál herceg Győrme gyéhez intézett leveléből, mely ma is eredetiben a nevezett megye levéltárában őriztetik.

Kecskeméten azonban a török uralom alatt, minden szigorú elbánás dacára is, arról tanúskodnak fenmaradt írott emlékeink, hogy a mi gondos őseink nem igen jöttek zavarba, mert mindkét hitfelekezet atyafiságosan megfért egymás mellett: az itteni pápisták és kálvinisták nemcsak nem torzalkodtak, nem árulkodtak egymás ellen a budai török hatóságoknál, hanem segítettek, pártfogolták egymást minden alkalommal; mind a két vallásfelekezetnek volt itt temploma toronnyal, órával és harangokkal. A toronyot, harangokat és órát nemcsak török levelekben, hanem régi jegyzőkönyveinkben is említve találjuk, az óra kijavításának költsége akkori számviteli könyveinkben többször előfordul. 1642-ik évben a budai pasa engedélyt ad, hogy a császári hódítás óta Kecskeméten fenálló harangtorony se nagyobbra, se kisebbre nem építettvén, az eldülés ellen faoszlopokkal megtámogattathassék; de ezen engedélyért 201 tallért kellett fizetni. Tíz év múlva bevakolni kellett ugyanazon templomot és a bevakolás 15 ezüst piaszter díj mellett engedtetett meg. 1660-ik évben a budai pasa részére templomválság fizettetik. — 1673-ik évben a paplak födele kijavítás alá kerülvén, a budai defterdár ad engedélyt, hogy azt úgy, a mint régebben állott, kijavíthassák; de az engedély 21 tallérba került. —

1675-ben a reformátusok temploma óráját s harangját fedező toronytető kijavítására ugyanazon defterdár ad engedélyt, hogy azt a megromlott helyeken kijavítsák, de magosabbra mint eddig volt, nem építhetik. — 1678-ban Kecskemét város házainak majdnem fele, a két templom szintén harangostúl együtt leégvén, minthogy ez alkalommal nem volt tehetségük arra, hogy az elébbihez hasonló templomot építsenek, csak arra kértek engedélyt, hogy két oszlopra egy kis harangot helyezhessenek s ez meg is adatott; ugyanez évben a leégett templom belsejében egy régi boltozat leszedetésére adatik engedély, mivel különben életveszélylyel járna a templom és szomszédházak újra építése. — 1679-ik évben a kecskeméti reformátusok leégett templomukat régi helyén felépíttetni szándékozván, arra Ibrahim budai pasa megadja az engedélyt s a defterdár kibocsátja az engedélylevelet; minthogy azonban a leégett templom helyett a mostanit nem a réginek helyén, hanem más alkalmasabb téren határozták el építeni: már ezért közvetlenül Konstantinápolyba a császárhoz kellett folyamodni. 1680-ik évben tehát Kovács István és Mohácsi nevű küldötteket bocsát oda az építtető egyházközség, kik miután 400 darab aranyat a császári diván tagjai közt elajándékoztak, a főmufti kedvező véleménye folytán 4-ik Mohamed szultán az engedélyt saját czimeres tigrája alatt kiadatta, mely a budai vezirpasához és budai kádihoz van intézve s melynek végsoraiban ezek figyelmeztetnek eképen: „E mellett vigyázzatok, hogy ezen hitetlen templom-építés színe alatt palánkot s várát ne építsenek, mert ez esetben a gondatlanság vétké titeket terhelvén, bünhödni fogjátok.“ De még e császári magas rendelet mellett sem maradhatott el a török tisztviselők zsarolása: mert a következő 1681-ik évben alig kezdtek őseink a templomépítéshez, Muszli efendi budai defterdár az építmény lerontásával fenyegeti őket; ha csak részére 200 ezüst piaszter építkezési díjat nem fizetnek; azután egy év múlva megint Hadzsi Ahmet efendi, az említett Muszli után következett új defterdár, nem egyenesen ugyan hanem hárántosan követeli az építkezési ajándékot, azt irván levelében, hogy a kecskeméti ígéretek szerint menjenek fel hozzá és beszéljenek vele az építkezés felől, mert különben emberét kiküldi „az munkát láttatni és ha csak egy makulányit építettetek is, megismeri emberem az új munkát, bizony keserű leszen nektek az hir nélkül való építés, — jöjjetek be tehát, ha minden jóban akartok kárvallás nélkül megmaradni.“

Említésre méltó a régi török intézmények között: hogy midőn a szultán vagy diván valamely jelentékenyebb tárgyban, avagy kiváló érdekű államügyben határozott, arra nézve vallási vagy állami ügyekben mindig előzőleg a főpapnak vagyis nagy muftinak, egyéb magán ügyekben pedig a mollának vagy törvényt magyarázó főbírónak véleménye volt irányadó. Ezen eljárás követtetett minden oly eset elhatározásánál, midőn a fenforgó kérdésben a

török törvény kétséges volt. Ezen véleménynyilvánítás mindig egyszerű „igen“ vagy „nem“ szóval történt és „fetva“ volt neve. A török törvénykezésben a fetvák nagy erejű okmányok voltak: kinek ugyanis pere vagy ügye volt a diván előtt, először elment a muftihoz vagy mollához, előadta egy papirszeleten a fenforgó kérdést egész általánosságban, minden vonatkozás nélkül a helyre, időre vagy személyes viszonyokra, mert a fetvákban mindig ugyanazon álnevek Szeid és Amru, ha pedig nő van érdekelve, Hinda név fordul elő, — s a mufti vagy molla ugyanazon papirszeletre felírta az igent vagy nem-et, a nélkül, hogy maga is tudta volna a specialis esetet. Az így elkészített fetva nagy bizonyosság volt a törvényték előtt. A szultánok is folyamodtak államügyekben a muftihoz, ki egyszersmind főmolla vagyis törvényt magyarázó főbíró volt s ezen fetvák igen-je vagy nem-je döntött olykor a legfontosabb államügyekben, néha béke vagy háború, sőt a szultán élete is függött azoktól. Az eddig összegyűjtött és magyar nyelvre lefordított nagyszámú fetvák közül ismertetés végett egypárt ime közlök.

1678-ik évben nagyörösi lakos Sági uram ellen per indittatik 50 tallér adósság miatt a budai diván előtt; a felek bizonyítékai kétségessé teszik az ügyet, melynek elintézéséhez tehát fetva kívánatik. Ahmed budai molla fetvája eképen szól:

„Szejd Amrutól bizonyos összeg pénzt követel, Amru tagadja. A Szejd felszólítására előállt tanúk egyike azt állítja, hogy Amru pénzt yett föl; másika pedig; hogy posztót vásárolt. Ervényes-e ez a törvény szerint? — Ez a megfejtendő kérdés.

Felelet: Nem. — Irta a megvetett Ahmed bocsátassék meg neki.“

És Sági uram a követelés alól felmentetett.

(Folytatása következik.)

A víz természettani és vegytani sajátságai.

— Előadta az „Olvasókör“ helyiségében márczius 25-én Potásky János tr. —

(Folytatás.)

Épen ez az eset áll elő akkor is, midőn a víz csepfolyó állapotból légneműbe megy át, azaz: gőzzé változik — elpárolog. — Meleget köt le. — E tüneményt keresztülvihetem önök előtt s a törvényt bebizonyíthatom. Ezen kis óraüvegre vizet öntök s azt egy légszivattyú üvegburája alá helyezem; a bura alatt egy tömény kénsavval telt lapos porcelán edény is van s a vízzel telt óraüveg fölé még egy másik ilyen helyzetetik, melyre aether van öntve. A bura most légmentesen elzáratik s megkezdődik a lég kiszivattyúzása alóla. Amint a levegő ritkulni kezd, a víz, de különösen az aether gyorsan párolog el a mindig kisebb és kisebbé váló légnemű alatt. Az alatt álló tömény kénsav a fejlődött vízpárát folyton elnyeli s a bura alatti

dult, esküdött, hogy jobban szereti őt saját életénél s ezt be is fogja bizonyítani villogó fegyverével 12 lovag elleni küzdelemben.

A szép nő azonban semmit sem akart hallani, és erősen zokogott: „Jaj nekem szerencsétlennek! Ha csak egy szemernyi szeretet van benned, azt azzal bizonyítod be, hogy a jelt föltűződ sisakodra!“ Ezzel sietve eltávozott.

A hatalmas Polyphem hallgatag mereszté szemét a zárt ajtóra; e pillanatban megharsantak a tárogatók. Gyorsan fölragadá azon picziny aranyval himzett papucsot, melyet Beatrix eltávozásakor elhagyott, ezt tüzé sisakja mellé s így lovagolt a sorompók közé.

Itt egyik részen a császár, másik oldalon a birodalom lovagjai voltak felállítva. A herold kérdé Polyphemtől:

„A kormánypálcza vagy a birodalmi sas alatt állsz?“

„A papucs alatt“ kiáltott Polyphem daczosan. Megkezdődött a viadal, melyet még nem látott a világ. Polyphem huszonkét lovagot vetett ki a nyeregből s ötöt úgy kellett elvinni a küzdés helyéről. A midőn vége volt a viadalnak, a császár nővére átnyújtá a jutalmat, de mialatt az aranyval himzett vitézövet átköté vállain, mosolyogva mondá neki:

„Polyphem lovag! Nincs a világon senki, ki téged megtudna győzni, de mégis csak papucs alatt vagy te!“

És a mit a hercegnő mondott, azt beszélték a lovagok és hölgyek, azt beszélték az egész ország; és közmondássá lett, mivel később kitünt, miként több hős van papucs, mint kormány-pálcza és birodalmi sas alatt.

Az ugyan kétségtelen, hogy papucs-hősök és papucsfi sereg léteznek, de hogy hány zászlóalj van, erről még nincs teljesen fölvilágosítva az emberiség.

Horváth Adám.

TÁRCZA.

Ki a síkra.

— Emléklül török vendégeinknek. —

Ki a síkra véres karddal
Jogtapodó nemzet ellen!
Aki elvet hazudni mer,
Aki álnok: az az ellen.

Az aczélok zöreijéből
Mint egy hang törjön az égre:
Vagy megvédi sértett jogát,
Vagy elfoly a török vére!...

Ágyúitok bömbölése
Rázza föl e nagy világot,
Hogy nehézkes álma után
Lássá, amit még nem látott.

Lássá meg és bámulja meg,
Hogy kit tetsz-halottnak tartott,
Sértett joga érzetében
Elszánva villogtat kardot.

Egyiptom ádáz-angyalát
Bennetek küldje az ég el:
Pusztuljon el, ki vakmerőn
Jogot rabol szennyes kézzel!

Ki a síkra véres karddal,
Ajkatokon legyen átok,
Zúgjátok a gaz ellenre —
S hazátokat ne hagyjátok!

A századok megkimélék,
Daczolt az viharral, vésszszel, —
El ne nyelje most a vad-ár —
Védjétek azt szívedel, kézzel.

Győzelmetek dicső legyen,
S ezt ég és föld harsogtassák, —
Igy az ige testté válik:
Győzhetetlen az igazság!

Pásztor Ferencz.

Hogyan jutottak a férjek papucs alá?

(Németből.)

Réges-régen élt egy roppant erős lovag, kit vashomlokú Polyphemnek neveztek. Sohasem győzték meg őt viadalban, sohasem hajtott térdet sem alázat-szem engedelmisségből. A császár és birodalma — midőn egy huzamos ideig tartó háborút béke követett — nagy győzelem-ünnepet és lovagjátékokat rendeztek, melyekre Európa leghírnevebb lovagjai lettek meghíva. Megparancsoltatott az is, hogy minden lovag vagy a császár, vagy a birodalom színeit tartozik viselni. Polyphem lovag azonban megesküdött, hogy sem egyik — sem másiktól nem viseli a szolgálás eme jelét.

Ekkor a birodalmi herceg így szólt hozzá:
„Tűzd fel a vörös szalagot sisakodra, vagy pedig megfosztalak minden vagyondtól.“

„Meg fogom azokat védelmezni!“ felelt a lovag.

Majd a főkancellár szólt:

„Kösd fel sisakodra az aranyval szegélyezett fekete csokrot, ha nem, úgy száműzlek a birodalomból.“

A lovag ismét nemmel felelt.

Most ifjú neje jöve hozzá, esdekelve könyörgött, hogy egyik vagy másik jelt viselje ha nem is az ország és a császárért, de ő érette.

Polyphem hajthatlan volt.

Most könyzaporba tört ki a nő s így sohajtott:
„Hát ennyire jutottunk, hogy már többé nem szeretsz?“

Beatrix asszony büvös szép volt, s még sokkal büvösebb könyvtelt szemével. A férj megin-

lég így mindig vízpáramentes maradván, az elpárolgás ugyanazon erélyvel folyhatik mindaddig, míg az alsó óraüvegben a víz csakugyan jéggé válik. — Az elpárolgás által a meleg folytonosan megkötött, azaz: a víz légnemű alakba hozatalára használtatott fel s így a hőmérsék egészen 0 fokig szállott alá.

Az egész munka két—három percet vett igénybe s már is megfagyott a víz; a jég az aetherrel telt óraüveg fenekén kívülről jól látható réteget képezett.

A víz egy igen fontos és általános szabály alól kivételt képez s épen ezen kivételnek köszönhetjük négy évszakunkat; ezen kivételnek köszönhetjük, hogy a kikelet megérkeztekor éghajlatunk megenyhül, hogy a folyók újra levetik jégpánczélukat, hogy nyár lesz s új életre ébred a szervi világ.

Mi lehet ennek az oka?

Ennek oka egyszerűen az, hogy a víz eltérőleg a többi testektől nem követi azon törvényt, melyet a többiek mind, mely szerint a hőmérsék csökkenésével, kisebbedésével térfogatukat is kisebbre változtatják, vagyis összehúzódnak. A víz tehát, ha fokozatosan lehűtetik, csak 4 C. fokig fog összehúzódni a hőmérsék csökkenésével arányosan; itt megállapodik s lejjebb hűtve térfogata nagyobb lesz, vagyis kiterjed ellenkezőleg, mint a többi testek.

Már az elébb megemlitem, de most egy példával akarom feltüntetni azt, hogy mily jelentősége van a víz fenn leirt tulajdonságának a természet háztartásában. Gondoljunk egy sima felülettel álló csendes tükrű tavat s derült téli eget felette. A felszínen levő víz meghül, sűrűbb lesz s nagyobb fajtsúlyánál fogva lesüllyed s az alatt fekvő könnyebb lép helyébe. Rövid idő múlva ez is meghül, ez is lesüllyed. Megjegyzendő azonban, hogy a lesüllyedt vízrétegek hőmérséke sohasem volt alacsonyabb 4 C-foknál. Ily módon tehát bizonyos kerin-gés áll be, a midőn t. i. a hideg, sűrű víz lesüllyed, a melegebb és könnyebb pedig a felszínre emelkedik. Gondoljuk, hogy ez így folytatódna akkor is, mikor már a pengő jég a felületen képződni kezd; a jég azonnal alámerülne, a mint képződne s e folyamat addig tartana, míg a tónak minden vize meg nem szilárdulna. Halála lenne ez a vízben lakó minden élőlénynek s a tavasz melege, a nyár forrósága nem lenne elég arra, hogy a fenéig befagyott vizek óriási tömegű jégét felengessze s a következő év már örök télként borulna az egész természetre.

De a természet épen akkor, midőn a dolgok válságos alakot öltenek, letér a közönséges útról; a víznek megengedi, hogy hűlés közben táguljon, s hogy a hideg víz, mintha zsir volna, úszszék az alatta levő melegebb víz felületén. Később aztán megszilárdul; de ez a szilárd test sokkal könnyebb lévén az alatt fekvő folyadéknál, védő takaróul szolgál a mélység lakóinak.

A víz szabályos nyomás mellett, azaz: mikor a légsulymérőben — barometer — a higanyoszlop magassága 28 hüvelyk, vagyis 760 mm. 100 foknál forr. Azért említettem meg, hogy 760 mm. nyomásnál forr 100 fok mellett, mert a mint levegő nyomása változik, a hőmérsék is alacsonyabb vagy magasabb lesz, melynél a víz forrásba jön.

Minél nagyobb a levegő nyomása, annál magasabb a hőmérsék is, melynél a víz forr, ellenben minél kisebb a nyomás, annál alacsonyabb hőmérséknel fog forni a víz. Nagy nyomás alatt 120, 130, 140 sőt 150 fok alatt érjük el a forrponot csak, míg alacsonyabb nyomás mellett mint a közönséges, 90, 80, 70 stb. fokok alatt a víz már forrhat.

Igen magas hegyek csúcsain, hol tehát a levegő nyomása kisebb mint a föld felületén, a víz mindig alacsonyabb hőmérséknel forr, mint 100 fok. A quitói fensikon, mely 2914 m. magasan fekszik s hol a légnyomás csak 523 mm., nem pedig 760 mm., a víz már 90.1 foknál forr. E szerint a hőmérő — thermometer — magasság mérésekre is használható.

E tény bebizonyítására szolgáljon a következő kísérlet.

E kis üvegedényben — lombikban — melybe egy hőmérő van helyezve, a vizet felhevitem körülbelül 60 fokra, tehát még 40 fok hiányzik azon pontig, hogy a víz forrásba jöjjön, de már jó meleg. Most az elébb bemutatott légszivattyú üvegbúrája alá helyezem s a légnyomása kisebbíteni fog felette az által, hogy kiszivattyúzás által megrikittatik. A víz pár perc múlva forrásba jön a nélkül, hogy több meleget közöltem volna vele. A légszivattyúval összeköttetésben levő légsulymérő — barometer — minden perczen mutatja a bura alatt levő levegő nyomását s ebből aztán ki lehet számítani azt is, hogy mily nagy magasságnak felelne e nyomás meg s közvetve pedig a forrásban levő vízben függő hőmérő állásából ez esetben ugyanazt, számítás által meg még a hőmérő különböző állásaiból a magasságok nagyságait.

(Folytatása következik.)

A párizsi közkiállítás budapesti vidéki bizottsága

május 13-kán a budapesti kereskedelmi és iparkamara üléstermében Ráth Károly (főpolgármester) bizottsági elnök elnöklete alatt ülést tartott. melynek első tárgya a földművelés, — ipar — és kereskedelemügyi ministerium azon leirata, melylyel az albizottságok székhelyére és területére nézve a bizottság részéről tett javaslat, valamint az eszközölt választások megerősítettnek. Ennek kapcsán az idő előrehaladottságára való tekintetből az albizottságok mielőbbi megalakulása határozottván el, az albizottságok székhelyeül kijelölt városokban levő mezőgazdasági és ipari egyesületek, a hol pedig ily egyesület nem létezik, a vidéki bizottságnak az illető városban lakó tagjai megkerestetni fognak, hogy az albizottságokat május hó végéig megalakítsák, s ennek megtörténtével az eszközölt választásokról, valamint az illető vidéken a kiállítás iránt várható részvételről a vidéki bizottságot június hó 3-ig értesítsék.

A nógrádmegyei gazdasági egyesület már megszűnván, Beniczky Gyula és Pokorny Sándor losonczy polgármester, kik egyuttal a budapesti vidéki bizottság tagjaivá választattak, fognak a losonczy vidéki bizottság alakítására megkerestetni. Minthogy továbbá a bizottságnak Kalocsán lakó tagja nincsen, pótlólag még Gajáry Antal szolgabíró is a budapesti vidéki bizottság tagjának választatott.

Az elébb érintett miniszteri rendeletben nem lévén világosan eldöntve azon kérdés, vajjon Hontmegye a budapesti vidéki bizottság területéhez tartozzék-e, ez iránt a miniszteriumhoz újabb felterjesztés fog intézteni. A budapesti kereskedelmi és iparkamara átirata, mely szerint a kamara a budapesti vidéki bizottság költségeinek fedezéséhez 1000 ftal hozzájárul, köszönettel tudomásul vétetett.

Ugyane kamarának közlése, hogy a bizottsági tagságról lemondott Volny József helyébe Dr. Szabóky Adolf lón a budapesti vidéki bizottság tagjának megválasztva, továbbá az újvidéki albizottság megalakulásáról a miniszterium utján vett értesítés tudomásul vétetett.

Kovács László bizottsági alelnök részletesen kifejtvén azon nagy előnyöket, melyek az állattenyésztés s különösen a lótenyésztés fejlesztéséből az országra háramlanak, kiemelte annak szükségét és kívánatosságát, hogy gazdaságunk ezen ága a párizsi kiállításon méltóan képviselve legyen. Szóló ezt csak úgy véli elérhetőnek, ha az illető kiállítók a kormány részéről oly irányban támogattnak, hogy az állatoknak Budapestre szállításán kívül egyéb költséggel és kockázattal ne terheltessenek. A bizottság e felszólalást általános helyesléssel fogadván, felkérte az indítványtevőt, hogy a megpendített eszme részletes kivitelére vonatkozó munkálatot a központi kiállítási bizottsághoz leendő felterjesztés végett dolgozzon ki.

Miután még a kiállításra vonatkozó szabályzatokból a bizottság részére szükséges példányok száma megállapítottat és a véglegesen elfogadott ügyviteli szabályzat kinyomatása elhatározottat, az ülés délután 1 órakor befejeztetett.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Az izr. Nőegylet által f. hó 13-kán rendezett hangversenyen nagyszámú és díszes közönség jelent meg, a melyet ritka élvezetben részesített a kitünően sikerült hangverseny. Minden egyes részlete megérdemelne ugyan, hogy vele tüzetesebben foglalkozzunk, de térszűke miatt annak megemlítésével, hogy a szavallatok szépen sikerültek, a következőket emeljük ki. Kecskeméti Berta k. a. a Traviata operából énekelt ariával mindenkit elragadott úgyannyira, hogy a közönség alig talált elég módot a tapsviharban a k. a. iránti hódolatának kifejezésére. A biztos és egy hivatott énekesnőnek is becsületére való inonatio, az a kedves esengő üde hang, mely oly könnyűséggel győzedelmeskedett az aria hosszabb hangfutamainak nehézségein is, feledhetlen emléket véste a közönség szívébe. Ritka élvezetet nyújtott Valentin Lajos úr is, ki tiszta érzés hangja és zeneiskola képző erejét kétségen felül igazoló kellemes előadásával teljesen érvényre bírta juttatni a zeneköltő hangjegyekbe rakott gondolatait s végül Sz. Nagy Károly úr a kecskeméti Maestro, ki művésziileg játszta úgy a Holdfény sonatát mint Hugenották feletti nagy ábrándot — oly műélvezetet szerzett, melyben ismételtelen részesedhetni bizonyára leg-hőbb ohaja volt a jelenvoltaknak. A hangverseny után szűkebb körben táncvizigalom lett rögtönözve, a hol reggeli 2—3 óráig ülte a jó kedv diadalát.

— A r. kath. főgymnasium növendékeinek f. 1877. május 17-kén megtartott nyilvános vizsgálata a szavallat-, zene- és műnekből a kellemetlen idő daczára is nagyszámú és díszes közönséget gyűjtött össze a főgymnasium nagytermében. A szavallatok annyira jól sikerültek, hogy a közönség nem győzte tapsok által tolmá-

csolni tetszését, mi nemcsak biztatóul, de egyszerűen elismerésül is szolgált az ifjúság feltűnő haladásának. A zene és műnekrészletekben is határozott haladást tanúsított az ifjúság, mi nagy részben Szabados Géza karmester úr buzgalmának tulajdonítható. A közönség — tekintve úgy a vizsgálat eredményét, mint azon körülményt, hogy a kitűzött pályakérdésekre nagy számú munkák beérkeztek és a bíráló bizottságok erre vonatkozó kedvező ítéletét is tolmácsolta az igazgatóság — megelégedéssel távozott. Mi csak azon jóakarató tanácsot akarjuk adni a karmester úrnak, hogy a vizsgálat alkalmával előadandó zenedarabokat akként válassza meg, hogy azok a zenetanulók képességét túl ne haladják.

— A tartalékosok e hó 15-re hadgyakorlat végett berendeltetvén, táborozásukat a szentháromság temető megett már megkezdették; — megemlítésre méltónak tartjuk azon — eddig soha sem tapasztalt — körülményt, hogy a tábor felett a sok fekete sárga és kék-fehér zászlók mellett a nemzetiszínű is lobog. — A sok mellőztetés után ezt felemlíteni minden esetre jól esik, s üdvözöljük érte az ezredparancsnokságot.

— A helybeli távirtda hivatal f. hó 14-től teljes napi szolgálatra lett berendezve, vagyis a sürgönyöket — úgy köz-, mint ünnepnapokon — reggeli 7 órától esti 9 óráig lehet feladni; — ez intézkedés különösen kereskedőinkre nézve igen fontos és ez által sürgős óhajuk lett teljesítve.

— Lapunk legutóbbi számának ujdonsági rovatában közöltetett, hogy a Schwarz-féle kútból a mult hét folyamában egy ismeretlen férfihulla vétetett ki; — mint hivatalosan megállapítottat, a kérdéses hulla Steiner József — helybeli illetőségű czipész iparossegéd hullája volt.

— Ismét öngyilkosság! Szána János, helybeli szabó iparosnak, 20 éves Szuzsánna nevű hajadon leánya, ki a körösi-útczai Schweiger-féle házban volt szolgálatban, — ugyanott az udvarban levő kútból, folyó hó 13-án halva vétetett ki.

— Mint magán úton értesülünk, Krecsányi Ignác szinigazgató a jövő szinidényre nem jö társulatával hozzánk, hanem Szabadkára szerződött. Ugy tudjuk, hogy a helybeli szinügyi bizottság nagy részben megállapodott már Krecsányi úrral a szerződés feltétele iránt s a szinigazgató úrról egyszerre s váratlanul azt hallja, hogy Szabadkára szerződött. Ezen s hasonló tényei által Krecsányi úr nagyon hamar elveszitheti azon sympathiakat, melyet eddig megnyernie sikerült. Ugyancsak magán úton nyert értesülésünk szerint Németi szinigazgató úr szándékozik társulatával Kecskemétre szerződni.

— Csabai Pálné a népszínházban fog legközelebb vendégszerepelni. Örög Sárát fogja hirszerint játszani a Tolonczban. Kedvező sikert a veterán színésznőnek.

— Jelentés a kecskeméti jótékony Nőegylet — által — árvaházi alaptökéje javára — f. hó 10-dikén rendezett közvesora jövedelméről: Bevétel 273 jegyért 270 frt.; ajándék és felülfizetések 32 frt. 20 kr. Összesen: 305 frt. 20 kr. Kiadások 131 frt. 30 kr. Tisztajövedelem 173 frt. 90 kr. Ajándékozni illetve felülfizetni kegyeskedtek: B. Kiss Miklósné 2 frt., özv. Kovács Lászlóné 5 frt., főt. Bogyó Pál 1 jegyért 1 tallért, (túlérték 1 frt. 10 kr.) Csabay Imréné 1 tallért, (ért. 2 frt. 10 kr.) Erdélyi Ferenczné 1 frt., Dékány Rafael 1 frt., Behr testvérek 1 frt., Szilády Lajos 3 frt., Jancsó Ádámné 1 frt., Christophori Juhász H. 1 frt., Ági László 1 frt., özv. Lánzó Döméné 1 frt., dr. Kocsis Józsefné 1 frt., Sánta László 4 frt., Sztk. Tóth Lászlóné 2 frt., özvegy Ipacs Imréné 1 frt., Zsigray János 1 frt., Szalkay Gergely 1 frt., dr. Schwarz László 1 frt., Vajda Gyuláné 1 frt. Összesen: 32 frt. 20 kr. — A vendégek számára s üteményekkel kedveskedtek: Bagi Lászlóné, Battlay Jánosné, Bódogh Károlyné, Bolyárics Gáborné, Csányi úrhölgyek, Christophori Juhász H., Dékány Györgyné, Dömötör Sándorné, Fekete Istvánné, Fördös Lajosné, Héjjas Istvánné, Héjjas Józsefné, Horváth Döméné, Horváth Béláné, Katona Zsigmondné, B. Kiss Miklósné, özv. Kovács Lászlóné, özv. Kiss Józsefné, B. Kiss Mihályné, Krizsán Józsefné, Muraközy Józsefné, Molnár Jánosné, Pap Györgyné, Pánczél Jánosné, ifj. Szabó Lászlóné, özv. Szegedy Gáborné, Szék Imréné, ifj. Szel Imréné, Szel Józsefné, Sztk. Tóth Lászlóné, Wittman Károlyné úrnok. — E jelentés alkalmából, a Nőegylet, s a jótékony ezélu ügy nevében, fenn nevezett urak és úrnoknek szives adomány és küldeményeikért, különösen pedig a „Népkör“ tek. igazgató választmányának, helyiségük díjmentes átengedése és vendégszeretettel egybekapcsolt támogatásokért, a t. cz. közönségnek részvéteért, kedves kötelességének tartja a rendező bizottság legszivesb hálasköszönetét nyilvánítani. Kun Anna, bizotts. elnök.

— Meghívás. A kecskeméti-vidéki természet-tudományi társulat f. hó 21-kén — pünköszt másod-

napján — délelőtt 10 órakor a kath. gymnasium nagytermében közgyűlést tart. Tárgyai: 1. elnöki megnyitó beszéd. 2. Titkári- és könyvtári jelentés. 3. Pénztárnoki jelentés. 4. Általános tisztújítás és 5. Egyes indítványok megvitatása. — E közgyűlésre a társulati tagok és a t. közönség tisztelettel meghívotnak. — Kecskemét, 1877. május hó 17-én. Szakács István, társul. titkár.

— **Meghívás.** A kecskeméti jótékony Nőegyletnek f. évi május hó 27-dik napján d. u. 3 órakor az „Olvasókör“ helyiségében tartandó évi rendes közgyűlésére a t. cz. alapító- és részvényes-tagok tisztelettel meghívotnak. — A közgyűlés tárgyai: a) Elnöki jelentés. b) Az egyleti alapszabályok 19. §-a alatt körülírt ügyek, — de különösen igazgató-választmány választása; mely alkalomra felhívotnak az egylet t. cz. tagjai, hogy a rendelkezésükre bocsájtott egyleti tagok névjegyzéke alapján, negyven választmányi és 5 számadást vizsgáló

bizottsági tag megválasztására vonatkozó szavazati-jegyeiket benyújtani s minél számosabban résztvenni sziveskedjenek. Kecskemét, 1877. május 12. Az igazgató-választmány nevében: Horváth Döméné, egyleti elnök.

— **Megjelent** és szerkesztőségünkhöz beküldött „A bölcselet története kezdettől mostanig“ című mű. Készítette Nagy Ferencz a kecskeméti ref. főiskola bölcselet tanára. — A mű mindenestre egy eddigelé már eléggé érzett hiányt pótol a bölcselet történetét tárgyaló irodalomban s tekintve, hogy a szerző felhasználta az angol és német irodalom kiváló termékeit s azok szerzőinek nyomán adja az egyes kitűnő bölcselet nézeteit és criticáját, a magyar irodalom mindenestre egy számbavehető művel gazdagodott. Az egyszerű és szabatos irmodor a középiskola növendékei igényeinek megfelelő terjedelem széles körben való alkalmazás reményire jogosíthatják a

szerzőt. A csinnal kiállított mű ára 1 frt. 40 kr. Kapható a szerzőnél Kecskeméten.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. május 18.

Tisztabúza m.-mázsá	76—74 kl. 13.	— któl 13.68 krig.
Elegy	73—72	11.72 „ 12.16 „
Rozs	71—70	10.46 „ 10.52 „
Árpa	62—60	7.63 „ 7.96 „
Zab	40—38	8.— „ 8.30 „
Kukoricza	72—70	7.60 „ 8.— „
Köles	—	6.— „ 6.30 „
Burgonya	—	2.— „ 3.40 „

Főmunkatárs:
KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:
Dr. TASSY PÁL.

H I R D E T É S E K.

89 (6—1)

Mattoni-féle BUDAI KIRÁLY- KESERÜVIZ

MATTONI és WILLE, BUDAPESTEN
budai keserősforrásoknak tulajdonosai.

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztárnál elhelyezett, több rendbeli előlegkölesön biztosítékul szolgáló, ki nem váltott következő részvények, u. m.:

2 darab török sorsjegy;
10 darab kecskeméti népbanki részvény; és
8 darab kecskeméti gazdasági gőzmalom részvény az intézet hivatalos helyiségén, folyó évi május hó 22-ik napján reggeli 9 órakor tartandó nyilvános árverésen, a legtöbbet ígérőnek, azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adni, mire a venni szándékozók meghívotnak.

Kecskemét, 1877. május 11.

Lestár Péter,

80 (2—2) igazgatósági elnök.

Zálogtárgyak eladása.

Alulírott által közhírré tétetik, hogy zálog-üzletben többféle **órák, arany-gyűrűk** és más ékszerek, úgyszintén mindenféle **ruha- és toll-neműk** folyó év május 22-én d. e. 9 órakor az üzlet helyiségében — Nagy-vásári-útcza, a volt Bruckner-féle kávéház épületében — árverés útján el fognak adni.

Figyelmeztetés.

Az elzálogosított tárgyaikat még az árverés napjáig is kiválthatják, vagy meg is hosszabbíthatják.

Kecskemét, 1877. május 4.

Dotisz István,

75 (3—3) zálogüzlet-tulajdonos.

Meghívás.

A kecskeméti „JÓZSEF GŐZMALOM“ 1877-ik évi június hó 3-án d. e. 10 órakor saját helyiségében megtartandó rendes évi

közgyűlésre

a t. cz. részvényesek ezzel tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés a lefolyt évről.
2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyonmérleg és jövedelemkimutatás betérjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
5. Az igazgatóság felmentése, továbbá az igazgatóság kiegészítése és a felügyelő-bizottság megválasztása.
6. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.

Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgy szinte a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.

Kecskemét, 1877. Május 17.

88 (1—1)

Az igazgatóság.

Pályázati hirdetmény.

Kecskemét sz. kir. város törvényhatósági bizottságának mult évi 342. sz. alatt hozott közgyűlési határozata szerint a városi felső népiskolával egybekötött gazdasági tanfolyam számára beszerzendő gyakorló gazdasághoz szükséges épületek első részlete a f. évben kiépítendő lévén, s az e tárgyban kiküldött bizottság határozata szerint az építkezés a legkevesebért vállalkozónak kiadandó lévén: ezen **épületek elkészítésére** pályázat nyitattik, s e tekintetből a f. évi **május hónap 24-ik napján délelőtt 10 órakor a városházi tanácssteremben** megtartandó nyilvános árlejtésre a vállalkozni kívánók ezenel meghívotván, értesítetnek, hogy a vállalkozási feltételek, úgy szintén a tervezetek és költségelőirányzat addig is a városi főmérnöki hivatalban a hivatalos órákban előlegesen beismerhetők.

Kecskeméten, 1877. május 15-én.

Bagi László,

87 (1—1) polgármester, mint bizottsági elnök.

Bor-eladás.

200 akó tisztán kezelt s jóminőségű

fehér ó-bor

— hordó számra avagy akónként — kapható **Haulik Károlynál.** — Lakása: 2-ik tized, Hosszú-útcza, 492. sz. alatt.

84 (2—1)

Hirdetmény.

Alulírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, miszerint én, mint ki a helyb. kir. törvényszéknél a fegyenezek által a lakatos-s némi részben a kovács-munkákat is készíttetem, nálam minden nemű lakatos-munkákat a legjutányosabb áron lehet kapni; úgymint: **zárakat, takaréktűzhelyeket, mosókatlant, ezekhez tüzelő-, tisztító- és kéményajtókat, épületvasalásokat,** úgy készen, valamint megrendelés útján, a legrövidebb idő alatt szolgálhatok.

Vajda István,

76 (3—3) vas- és fűszer-kereskedő Kecskeméten.

Pályázat.

Kecskemét sz. kir. város pusztai iskolájánál egy **tanítói állomás** üresedésbe jöven, ennek betöltésére pályázat hirdettetik. Évi illetmény: 400 frt. és lakás.

Azok, kik ezen tanítói állomást elnyerni óhajtják, kellőleg felszerelt folyamodványaikat alulírott iskolaszéki elnökhez f. évi június 30-ig nyújtják be.

Kecskemét, 1877. május 15-kén.

Tóth István,

86 (1—1) iskolaszéki elnök.

Hirdetmény.

Alulírt zálogintézet-tulajdonosok közhírré teszik, miszerint f. évi június hó 1-ső napján d. e. 9 órakor Steiner Zsigmond-féle házban — Nagy-körösi-útcza, a Takarékpénztár átellenében — levő üzlethelyiségükön ki nem váltott különféle

értékes tárgyak

— hatósági felügyelet mellett — nyilvános árverésen eladotnak.

Bogyó Teréz és Szabó István,

85 (2—1) zálogintézet-tulajdonosok.

Meghívás.

A „Kecskeméti kereskedelmi Ipar-hitelintézet és Népbank“ 1877. május 27-én d. e. 10 órakor a „Kereskedői csarnok“ helyiségében tartja rendes évi

közgyűlését,

melyre az intézet részvényesei ezennel meghívotnak.

A tanácskozás tárgyai:

- 1) Igazgatósági jelentés.
- 2) A lefolyt VI-dik üzletév zárszámadásának előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
- 3) A nyereség felosztása iránti javaslat, a felügyelő-bizottság jelentése kíséretében.
- 4) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
- 5) Egy igazgatósági tag és a felügyelő-bizottság megválasztása az alapszabályok 33. és 34. §§. értelmében.
- 6) 100 darab betéti-lap kisorsolása.
- 7) Indítványok, tekintettel a kereskedelmi törvények 177. §-ra.
- 8) A jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.

Az igazgatóság, valamint a felügyelő-bizottság jelentése, továbbá a zárszámadás részleteket feltüntető mellékletekkel együtt az intézet hivatalos helyiségében betekintés végett ki van téve.

Kecskemét, 1877. május 13-án.

Az igazgatóság.

83 (2—1)